

Bir Aynanın Tam Ortasında

— gonulgozu · 07 Temmuz 2014

Bir aynanın tam ortasında
Derin bir sessizlik bekliyor kaderini
Işık ışık güneşli bir güne
Taptaze bahar sabahı
Gürül gürül ormanın
Yemyeşil tabiatında
Soluk soluğa yeşerirken her yer
Biz ikimiz sessiz
Bozkırın orta yerinde
Ellerimizde umut dolu hayaller...

Bir aynanın tam ortasında
Hayat ışığını yansır gözbebeklerimizden
Her şeyin kifayetsiz
Ve her şeyin dupduru çocuk coşkusunda gizli
Yanağında bir gamze olma umuduyla
Dopdolu bir sevinç nidası
Her anın
Avuçlarımızda yansıması

Bir aynanın tam ortasında
Ruhunuzdan yanağınıza bir ışık hızıyla yerleşen
O emsalsiz mutluluk
Dört gözle tek bir yürek olmayı
Coşkuyla kucaklayan iki kalp aşk için
Yüreğimizi suretimizin tam ortasına yerleştirdiğimiz
Hayata dair ne varsa bozulurken ezberden
Kalın bir çizgiyi geçmişe çeker aynalar

Bir aynanın tam ortasında
Bilmediğin bir renkte
Ansızın yansır yüreğin aşkla
Uyuyan kalbinin atımları vurur duvarlarına
Yolun tam yarısıdır oysa
Ağırlaşırken ayaklarımız
İrkilir
Titrer
Bal rengi bulutlara ismarlanırken yağmurlar

Bir aynanın tam ortasında
Derin oymalı çerçevelerinde parmak izleri
Bütün hayallerin başlangıç noktasında bir an
Gözlerimizin içi gökkuşuğu renkleri
Çocuksu yüreğimizden yansıyan
Tebessüm izleri

Bir aynanın tam ortasında
Yolunuzun tam üstünde bir dipsiz kuyu
Aşkla kuruyan diliniz damağınıza bir yudum su umudu
Hayaliniz silinirken aynalardan
Bir gerçek kadar dipsiz ve susuz olabilir düştüğünüz kuyu

Gonulgozu